

[Paul Holt.]

Flertal“ skal derfor forvandles til et Mindretal; der er ikke Vej uden om dette, hvis man vil opnaa nogen som helst Mulighed for, at Sydslesvigerne kan faa virkeliggjort deres Ønsker om Selvbestemmelsesret.

Dansk Samling har bestræbt sig for at føre en saglig Politik og har taget Stilling til de forskellige Forslag herudfra. Vi har indtaget en fri Stilling baade i Forhold til Regeringen og Oppositionen; det agter vi ogsaa at gøre i Fremtiden. Vi er overbevist om, at en saadan Politik imødekommer et levende Behov i vort Folk, en Politik, som føres ud fra et Helhedssynspunkt, uafhængigt af bestemte Klasseinteresser, i sin dybeste Grund inspireret af et aandeligt Synspunkt, der kan udtrykkes i dette Ord: Bærer hverandres Byrder og opfylder saaledes Kristi Lov. Vi tror, det er nødvendigt, at der i denne haarde og strenge Tid gøres en Indsats paa disse Linier ogsaa i den praktiske Politik i Danmarks Rigsdag.

Starcke: Verden er et Fængsel. Jorden er spærret. For første Gang i Verdens Historie er der ikke længere noget Sted paa Jordkloden, hvor man kan emigrere hen. Overalt er Jorden ejet, spærret inde bag Gærde, Gitre, Pigtraad med Skilt paa: Adgang forbudt. Menneskene er ved at synke ned til en Slags Besætning paa Jorden, vi bor paa et Landkort, spærret inde bag Grænsernes Gitre. Havet er stivnet, Havnene lukkes til med Bomme, Kanoner og Toldforanstaltninger og Restriktioner. Skibsfarten og Handelen er skrumpet ind. Bomme, Barrierer, Kvotabestemmelser, Valutacentraler og Varedirektorerat kvæler det frie Blod-omløb, det frie Aandedræt. Erhvervsfriheden kvæles. Det regner ned over Menneskene med Forbud, Bøder og Paragraffer. Handlekraft, Vovemod, Beslutsomhed, Foretagsomhed, Karakterstyrke, Arbejdsmoral undergraves og ødelægges, og Topskuddet klippes af Dygtigheden. Tusinder af Cirkulærer og Lovbestemmelser regner ned over Erhvervslivet, indfører Forbud paa Forbud, der indskrænker den Frihed, vi ejer ifølge Grundloven. Hele dette indviklede Lovsystem, hele dette indviklede System af Cirkulærer og Bestemmelser er blevet saa uhyre stort, at det, der var Meningen med Grundlovens Erhvervsfrihed, er blevet fordrejet, fordi Grundlovens Mening var, at Erhvervsfriheden skulde være stor, og de Indskrænkninger, der skulde tillades af Hensyn til Almenvellet, skulde være kun en lille Margin. Nu er det blevet omvendt, Forbudene er store, den lille Margin, der

er tilbage af Erhvervsfriheden, er snart baade smal og spinkel. Var det ikke værd at overveje hele Systemet, samle det i en enkelt Lov, der siger: alt er forbudt, og saa suspendere de enkelte Tilfælde, hvor noget er tilladt. Ytringsfriheden er blevet illusorisk, Aviserne knebles op til Valg, Rigsdagstidenden standses, Lovtidenden kan ikke udkomme.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft beklager sig over dem, der ikke var tilfreds med denne Udvikling inden for Ytringsfriheden, og svang sig op til at bruge Ord som Demagogi og politisk Misbrug. Jeg synes, det er Ord, som burde have en anden Adresse. Det svenske Blad „Dagens Nyheter“ udtaler om den danske Presses Strejke, at Situationen er alvorlig, mange finder den nedværdigende. I et oplyst Demokrati har man Ret til at stille bestemte Krav først og fremmest til alle, der professionelt formidler Oplysninger og Anskuelser ved at bære Pressen oppe. Det er en stor Ting; for Folkestyret er det noget vitalt, der kræver frivillige Ofre. Men de Partier, som det nu gaar ud over i Hovedstaden, har jo ikke alle rene Hænder, fordi Pressen er blevet mere et System til at spærre Meninger ude, som vedkommende Avis ikke er tilfreds med, end det, som den burde have været: et Redskab i Folkestyrets og Oplysningens Tjeneste. F. Eks. for det højtærede Regeringspartis Vedkommende kan jeg nævne, at den 25. Januar fandt der et politisk Møde Sted i Hjørring, som efter stedkendte Folks Opfattelse var det største politiske Møde, der har været i Aartier. Men det var desværre et Retsstatsmøde, og Venstrebladet „Vendsyssel Tidende“ fortiede fuldstændig for sine Læsere, at dette Møde havde været afholdt og faaet den Tilslutning, det havde faaet. Det er ikke loyalt over for Læserne, fordi man derved sælger dem en anden Vare, end man giver sig ud for at sælge. Menneskene er efterhaanden spærret inde i Vanetanker og Angst for sig selv. Ingen kan snart sørge for sig selv, alle skal sørge for andre. Initiativet og alt det, der lyser op i Intelligens og Hjerne, bliver slukket og mørklagt. Man kan se det ligefrem paa Menneskenes Ansigtstudtryk. Instruksur og Paragraffer lægger sig som en Skimmel hen over dem.

Nogle arbejder paa at skabe social Tryghed, men denne sociale Tryghed, som man foregiver at ville skabe, er udhulet indefra. Grundvolden under den er borte, fordi hele det skabende Erhvervsliv, som skulde være Forudsætningen for Trygheden, er blevet ødelagt i sin Grund. Men Tryghed